

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: عمومی

۲۸ جنوری ۲۰۲۲

متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی

نشست هفتادوششم

مواد آجندا ۳۹

وضعیت در افغانستان

وضعیت در افغانستان و پیامدهای آن بر صلح و امنیت بین المللی

گزارش سرمنشی ملل متحد

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تأسی از قطعنامه ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه (۲۰۲۱) ۲۵۹۶ شورای امنیت ارائه شده است که در آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده است تا یک گزارش تحریری را الی ۳۱ جنوری ۲۰۲۲ در مورد پیشنهادات استراتژیک و عملیاتی برای مأموریت هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، با توجه به تحولات اخیر سیاسی، امنیتی و اجتماعی، ارائه کند.

۲. این گزارش همچنین معلومات تازه را در مورد فعالیت های سازمان ملل متحد در افغانستان از جمله فعالیت های سیاسی، بشردوستانه، و تلاشهای حقوق بشر از زمان ارائه گزارش قبلی مؤرخ ۲ سپتمبر ۲۰۲۱ (A/76/328-S/2021/759) تا اکنون ارائه می کند.

۲. تحولات مربوط

۳. افغانستان با بحران های متعدد، از قبیل وضعیت اضطراری فزاینده بشری، محدودیت شدید اقتصادی، فلج شدن سیستم های بانکی و مالی آن مواجه است و تا کنون یک حکومت همه شمول شکل نگرفته است. پیش بینی میشود که در

سال ۲۰۲۲ بیش از ۲۴ میلیون نفر به کمک های بشردوستانه نیاز داشته باشند، در حالی که این رقم در سال ۲۰۲۱ به ۱۸.۴ میلیون نفر میرسید. پس از تصرف کابل از سوی طالبان بتاريخ ۱۵ آگست و فروپاشی حکومت جمهوری اسلامی، مقامات حاکم یک "کابینه سرپرست" کاملاً متشکل از مردان را تشکیل و تعیینات در تشکیلات امنیتی و دولتی را در سطح مرکز و ولایات اعلان نمودند. درگیری توأم با میزان تلفات ملکی درکل بطور قابل توجهی کاهش پیدا کرده اند که زمینه دسترسی بشردوستانه را بطور وسیع مساعد نموده است. باوجود تضمین از سوی مقامات حاکم مبنی بر عفو عمومی برای اعضای سابق دولت و نیروهای امنیتی افغانستان و همچنین کسانی که با نیروهای نظامی بین المللی کار می کردند، یوناما اتهامات مؤثقی در مورد قتل، ناپدید شدن اجباری و سایر تخطی های را که حق زنده گی و مصئونیت فیزیکی این افراد را متأثر میسازد، دریافت نموده است. به عین شکل، حقوق و آزادی های اساسی زنان و دختران افغانستان از جمله حق تعلیم، باوجود تعهدات مقامات حاکم مبنی بر محافظت از حقوق زنان در چارچوب قوانین شرعی، شدیداً محدود گردیده اند. سازمان ملل متحد و به ویژه یوناما بطور مداوم با مقامات حاکم برای دفاع از حمایت از حقوق و آزادی های اساسی، تشکیل یک اداره همه شمول که منعکس کننده تنوع مردم افغانستان باشد و اقدامات قاطعانه برای مقابله با تهدید تروریسم در تعامل است.

الف. تحولات سیاسی

۴. پس از تصرف کابل توسط طالبان بتاريخ ۱۵ آگست، طالبان بتاريخ ۷ سپتامبر یک "کابینه سرپرست" کاملاً متشکل از مردان و تعیینات در سایر پست های کلیدی را در مرکز و ولایات اعلان نمودند. هبت الله آخند زاده منجیث رهبر نهضت طالبان باقی ماند و محمد حسن آخند بحیث رئیس الوزرای اداره حاکم و عبدالغنی برادر و عبدالسلام حنفی بحیث معاونین رئیس الوزراً تعیین گردیدند. بتاريخ ۴ اکتوبر، عبدالکبیر محمد جان بحیث معاون سوم رئیس الوزراً تعیین گردید. مقامات ارشد در سطح ولایات، از جمله والیان، قوماندانان امنیه، روسای ریاست ها و ولسوالان نیز تعیین گردیدند.

۵. باوجود درخواست های گسترده برای همه شمول بودن کابینه که منعکس کننده تنوع قومی، سیاسی و جغرافیایی افغانستان و شامل ساختن زنان باشد، از تاریخ ۲۰ دیسامبر، تمامی والیان ۳۴ ولایت مرد و عمدتاً از قوم پشتون تعیین گردیدند و نماینده گی محدودی از سایر گروه های قومی در آن وجود دارد. تغییرات متعددی در پست های ولایتی بمنظور رسیدگی به اختلافات داخلی صورت گرفت، اما همه افراد تعیین شده همچنان وابسته به طالبان، عمدتاً علما و روحانیون هستند، که بسیاری از آنها بر اساس قطعنامه شورای امنیت ۱۹۸۸ (۲۰۱۱) در فهرست تحریم ها قرار دارند.

۶. بتاريخ ۲۸ سپتامبر، مقامات حاکم قانون اساسی سال ۲۰۰۴ را به حالت تعلیق درآوردند، و یک خلاء قانونی را ایجاد کردند و آنرا الی بازنگری قوانین موجود در مطابقت با قوانین شرعی مؤکول قرار دادند. صرف چند فرمان و دستورالعمل عمومی تاکنون صادر شده است. بتاريخ ۱۹ سپتامبر، مقامات حاکم دستورالعملی را منتشر کردند که در آن به رسانه ها توصیه شده تا از پخش و نشر موضوعاتی که خلاف اسلام و شریعت است خودداری کنند و از جمله موارد دیگر، قوانین پوشش لباس برای خبرنگاران زن و ممنوعیت زنان از بازی در فلم ها را نیز تنظیم میکنند. بتاريخ ۳ دیسامبر، آخندزاده، رهبر طالبان، فرمانی را در مورد حقوق زنان که شامل حمایت از حقوق آنها برای رضایت ازدواج بود، صادر کرد و به ستره محکمه دستور داد تا قضایای مربوط به زنان را مورد رسیده گی قرار دهد. در حالیکه برخی از این فرمان استقبال کردند، اما این فرمان به دلیل عدم رسیدگی به طیف کامل حقوق زنان، از جمله دادن حق کار به زنان و حق تحصیل به دختران بالاتر از صنف ششم و یا سن ۱۱ الی ۱۲ سال، مورد انتقاد قرار گرفت. رهبر طالبان در یک یادداشت عمومی راهنمودی که بتاريخ ۷ دیسامبر صادر شد، به والیان دستور داد تا با افغان های که احتمالاً قصد مهاجرت به خارج از کشور را دارند تماس بگیرند و به نگرانی های آنها رسیدگی کنند. وی در یادداشت دیگری که بتاريخ ۱۸ دیسامبر صادر شد بر اهمیت وحدت و همکاری در بخش های امنیتی و خدمات عمومی تاکید کرد. بتاريخ ۲۶ دیسامبر، وزارت امر به معروف و نهی از منکر دستورالعملی را صادر کرد که بر اساس آن به زنانی که قصد سفر به غیر از مسافت های کوتاه را دارند، به آنها نباید وسیله ترانسپورت عامه فراهم شود، مگر اینکه آنها را یک محرم مرد همراهی کند.

۷. بتاريخ ۱۲ دیسامبر، ذبیح الله مجاهد، سخنگوی طالبان و معاون وزارت اطلاعات و فرهنگ مقامات حاکم، اظهار داشت که "امارت اسلامی" با علمای افغانستان در مورد چگونگی اداره کشور نشستی برگزار خواهد کرد و خاطرنشان کرد که آنها "نظریات شانرا در مورد موضوعات بحث برانگیز، از جمله حقوق زنان شریک خواهند کرد." طالبان همچنان از بسیاری ساختارهای تشکیل شده در دولت قبلی استفاده میکنند. بتاريخ ۲۴ دیسامبر، دفتر کابینه مقامات حاکم فیصله ای را در مورد حفظ کمیسیون مستقل نظارت بر تطبیق قانون اساسی، و همچنین کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، اعلام کرد، اگرچه قرار است نام این کمیسیون تغییر کند. کابینه مقامات حاکم همچنین تصمیم گرفت که فعالیت دارالانشاء های ولسی جرگه و مشرانو جرگه را حفظ کند و در عین حال وزارت دولت در امور پارلمانی را لغو کرد. به گفته معاون سخنگوی مقامات حاکم، دفتر کابینه همچنین انحلال وزارت دولت برای صلح و نهادهای مستقل مدیریت انتخابات را اعلام کرد که در صورت نیاز مجدداً تشکیل خواهند شد. هیچ تصمیم رسمی در مورد وزارت امور زنان و ریاست های امور زنان در ولایات که اکنون دفاتر وزارت امر به معروف و نهی از منکر در آنجا مستقر اند، گرفته نشده است.

۸. در سکتور عدلی و قضایی، وزیر عدلیه و قاضی القضاة و رئیس ستره محکمه مقامات حاکم تعیین گردیدند. درحالیکه بازنگری قوانین موجود در مطابقت با قوانین اسلامی جریان دارد، نظام حقوقی قابل تطبیق نامشخص باقی مانده است. بتاريخ ۱۶ دیسامبر، رهبر طالبان با صدور فرمانی به تعداد ۳۲ رئیس، روسای ادارات، قضاة و سایر مقامات کلیدی مربوط به ستره محکمه را تعیین کرد. بتاريخ ۲۵ دیسامبر، وی لوی سارنوال مقامات حاکم را تعیین کرد که وی تعهد کرد پاسخگویی و استقلالیت این اداره را بر مبنای قوانین شرعی تحقق خواهد بخشید. در حالیکه پست های عدلی و قضایی متعددی در سراسر ولایات پر شده است، قضاة، سارنوالان و وکلای مدافع سابق در نظام عدلی و قضایی مقامات حاکم مدغم نشده اند. زنان همچنان از کار در نظام عدلی و قضایی محروم باقی مانده اند.

۹. در سکتور امنیتی، ایجاد و فعال سازی وزارتخانه های امنیتی، به ویژه وزارت داخله و وزارت دفاع، از اولویت های اداره مقامات حاکم بوده است. سراج الدین حقانی و محمد یعقوب عمر، پسر ملا عمر رهبر فقید طالبان بالترتیب به عنوان وزیران داخله و دفاع تعیین شدند. مقامات حاکم اعلام نمودند که اولویت های سکتور امنیتی رسیدگی به تهدید دولت اسلامی عراق و شام- ولایت خراسان، مبارزه با مقاومت مسلحانه در ولایت پنجشیر و اطراف آن، مقابله با جرایم جنایی، درگیری های مرزی، قطع جنگلات و مبارزه با مواد مخدر میباشد. زنان نظامی که قبلاً در بخش امنیتی خدمت میکردند از خدمت کنار گذاشته شده اند. بتاريخ ۱۱ اکتوبر، کابینه مقامات حاکم یک کمیسیون تصفیه را ایجاد کردند که وظیفه آن حذف "افراد ناخواسته" از صفوف طالبان بود و کسانی را هدف قرار داد که دست به فعالیت های جرمی میزدند یا تصور میشود که از ارزش های طالبان نماینده گی نمیکند. بنا بر گزارش ها، حدود ۷۰۰ نفر تاکنون از صفوف طالبان اخراج شده اند.

۱۰. ظرفیت اداری و تخنیک مقامات حاکم به دلیل فرار بسیاری از مقامات دولتی سابق از کشور یا مخفی شدن، و همچنین به دلیل پالیسی های محدودکننده آنها در مورد زنان و عدم اطمینان در مورد توانایی آنها در پرداخت معاشات به کارمندان دولت، تقلیل یافته است. با توجه به اقدامات تلافی جویانه ای گزارش شده، اکثر مقامات سابق باوجود تشویق دولت حاکم و تضمین عفو، تمایلی به بازگشت به کار ندارند. عدم پرداخت دوامدار معاشات و کمبود بودجه بطور مشابه منجر به توقف ارائه خدمات اساسی شده است. تعلیم برای دختران همچنان در بسیاری از نقاط کشور عمدتاً به دلیل عدم موجودیت یک پالیسی واضح در مورد دادن حق تحصیل به دختران و همچنان کمبود معلمان، عدم تمایل برخی از خانواده ها برای فرستادن دختران به مکاتب، مشکلات اقتصادی و همچنین پالیسی های ناسازگار طالبان در سطح محل به شدت محدود شده است. بتاريخ ۲۰ نوامبر، وزارت مالیه اعلام کرد که جمع آوری عواید بین ماه های سپتامبر و نوامبر به بیش از ۲۷ میلیارد افغانی معادل (تقریباً ۳۰۰ میلیون دالر) رسیده است، که در نظر است از آن معاش کارمندان دولت را بپردازد. طبق گزارش ها، تا ۳۱ دیسامبر، کارکنان ۶۱ واحد از ۶۳ واحد بودجوی، از جمله ۲۳ وزارت و برخی ادارات مرتبط در تمام ولایت، معاشات ماه های سپتامبر و اکتوبر شانرا دریافت نمودند، اما چالش ها در روند واقعی پرداخت معاشات ادامه دارد.

۱۱. در حال حاضر، مخالفت سیاسی با طالبان که عمدتاً خارج از افغانستان است، پراکنده است. تعداد کمی از چهره های برجسته سیاسی در کشور باقی مانده اند و گاهگاهی طالبان با آنها مشورت میکنند.

۱۲. بتاريخ ۲۲ سپتامبر و ۱۲ اکتوبر، گروه بیست بالترتیب نشست های فوق العاده ای را با وزیران و رهبران امور خارجه برگزار کرد تا در مورد وضعیت افغانستان گفتگو نمایند. در حالیکه اکثر کشورها از تاریخ ۱۵ آگست بدینسو، نمایندگی های دیپلماتیک خود را در کابل بسته اند و سفارت های خود را به دوحه منتقل کرده اند، تعامل جامعه بین المللی با طالبان به تدریج افزایش یافته است. بتاريخ ۵ اکتوبر، سایمون گس، نماینده ویژه نخست وزیر بریتانیا و ایرلند شمالی برای پروسه انتقال افغانستان، از کابل دیدن کرد. بتاريخ ۱۸ نوامبر، نماینده ویژه آلمان برای افغانستان و پاکستان، جاسپر ویک، و فرستاده ویژه هالند برای افغانستان، امیل دی بونت، و همچنین مارکوس پوتزل، سفیر تعیین شده آلمان در افغانستان، از کابل دیدن کردند. بتاريخ ۲۷ و ۲۸ نوامبر، یک هیئت اتحادیه اروپا به رهبری نماینده ویژه توماس نیکلاسون با مقامات حاکم در دوحه گفتگو کرد. بتاريخ ۲۹ و ۳۰ نوامبر، هیئتی به رهبری توماس وست، نماینده ویژه ایالات متحده برای افغانستان با نمایندگان ارشد طالبان در دوحه دیدار کرد. بتاريخ ۲ دسامبر، یک هیأت طالبان به رهبری امیرخان متقی وزیر امور خارجه مقامات حاکم با نمایندگان ۱۶ کشور در دوحه ملاقات کرد و از همه کشورها خواست "فصل جدید روابط مثبت را باز کنند." بتاريخ ۶ دسامبر، مجمع عمومی سازمان ملل تصمیم کمیته اعتبارنامه مبنی بر به تعویق انداختن تصمیم گیری در مورد نمایندگی افغانستان در سازمان ملل را تصویب کرد. بتاريخ ۱۲ دسامبر، وزیر عدلیه، شیخ عبدالحکیم شرعی، با ادعای اینکه "امارت اسلامی" معیارهای بین المللی را برآورده کرده است، از کشورهای خارجی خواست تا حکومت حاکم افغانستان را به رسمیت بشناسند.

۱۳. مقامات ارشد سازمان ملل متحد و رهبری ارشد یوناما بطور منظم با مقامات حاکم برای دادخواهی جهت حمایت از حقوق و آزادی های اساسی، تشکیل یک حکومت فراگیر که منعکس کننده تنوع مردم افغانستان باشد، و اقدام قاطع برای مقابله با تهدید تروریسم در تعامل بوده است. یوناما همچنین با مقامات حاکم در سطح ولایت در رابطه با امنیت و مصئونیت اماکن، دارایی ها، و پرسونل سازمان ملل متحد، و همچنین مسائل حقوق اساسی، به ویژه حق تحصیل دختران و مشارکت زنان، تعامل داشته است.

۱۴. یوناما به تعامل با فعالین سیاسی و جامعه مدنی، از جمله گروه کاری مشترک جامعه مدنی و تعدادی از سازمان های زنان، ادامه داد تا میزان دسترسی آنها به مقامات حاکم، و دیده گاه این نهادها نسبت به شمولیت، مشارکت و فضای مدنی را ارزیابی کند. نمایندگان جامعه مدنی در مورد بسته شدن دفاتر و ضبط برخی از دارایی های آنها ابراز نگرانی کردند. زنان نسبت به کاهش مشارکت خود در زنده گی عامه و سیاسی و آزادی رفت و آمد، افزایش خشونت مبتنی بر جنسیت، ازدواج های اجباری، پوشش تحمیلی، محدودیت آزادی بیان و تجمع و نقش زنان در ارائه کمک های بشردوستانه و بسته شدن خانه های امن ابراز نگرانی کردند. آنها همچنین بر وضعیت وخیم اقتصادی که زنان را تحت تأثیر قرار میدهد تأکید کردند و خواستار تأمین بودجه شدند. آنها از جامعه جهانی خواستند تا با طالبان برای افزایش فضای مدنی، از جمله محافظت از حقوق زنان، حمایت کند.

ب. امنیت

۱۵. در جریان دوره گزارش، محرکه های امنیتی بطور قابل توجهی پس از اعلامیه طالبان در ۶ سپتامبر در مورد پایان حمله نظامی آنها علیه نیروهای دولتی تغییر کرد. از آن زمان تاکنون، تعداد مجموعی رویداد های امنیتی مرتبط با درگیری و همچنین تلفات غیرنظامی کاهش چشمگیری داشته است. بین ۱۹ آگست الی ۳۱ دسامبر، سازمان ملل متحد به تعداد ۹۸۵ رویداد مرتبط با امنیت را ثبت کرد که در مقایسه با مدت مشابه در سال ۲۰۲۰، ۹۱ درصد کاهش داشت. رویداد های امنیتی پس از ۱۵ آگست بطور قابل توجهی از ۶۰۰ به کمتر از ۱۰۰ رویداد در هفته کاهش یافت. آمار های موجود نشان میدهد که درگیری های مسلحانه ۹۸ درصد، از ۷۴۳۰ به ۱۴۸ رویداد، حملات هوایی ۹۹ درصد، از ۵۰۱ به ۳، انفجارهای ناشی از

مواد انفجاری جاسازی شده ۹۱ درصد، از ۱۱۱۸ به ۱۰۱ و قتل‌ها از ۴۲۴ به ۲۰۷ نفر کاهش یافته است. با توجه به وخامت سریع وضعیت اقتصادی و بشری، انواع دیگر رویداد‌های امنیتی مانند جرایم افزایش یافته است. مناطق شرق، جنوب و غرب کشور ۷۵ درصد مجموع رویدادهای ثبت شده را تشکیل می‌دهند و ننگرهار، کابل، کنر و قندهار بیشترین ولایات متأثر از درگیری بوده اند. باوجود کاهش خشونت، مقامات حاکم با چندین چالش از جمله افزایش حملات علیه اعضای خود آنها مواجه هستند. برخی از این حملات به جبهه مقاومت ملی متشکل از برخی از چهره‌های سیاسی مخالف افغانستان و افراد مربوط به حکومت قبلی نسبت داده میشوند. این گروه‌ها عمدتاً در ولایت پنجشیر و ولسوالی اندراب بغلان فعالیت داشته اند، اما حملات ارضی قابل توجهی نداشته اند. درگیری‌های مسلحانه توأم با کوچاندن اجباری و قطع شبکه‌های ارتباطی بطور منظم ثبت میشود. تنش‌های ذاب‌البینی طالبان با انگیزه‌های قومی بین طالبان و رقابت بر سر پست‌های دولتی، مانند درگیری مسلحانه مؤرخ ۴ نوامبر بین نیروهای طالبان در شهر بامیان، منجر به خشونت شده است.

۱۶. با توجه به نگرانی کشورهای همسایه مبنی بر اینکه گروه‌های افراطی ممکن است از خاک افغانستان برای حمله بالای قلمرو آنها استفاده کنند، مقامات حاکم تلاش‌هایی را برای تحکیم کنترل خود بر مناطق مرزی انجام دادند. تنش‌ها و رویداد‌های امنیتی در مناطق مرزی افغانستان با جمهوری اسلامی ایران، پاکستان، تاجیکستان و ترکمنستان گزارش شده است، از جمله رویداد‌ها میان طالبان و نیروهای مرزی ایران در ۲۱ آگست و اول نوامبر، و ازدحام مرگبار در گذرگاه مرزی افغانستان و پاکستان در اسپین بولداک در ۳۱ اکتوبر. تنش بین تاجیکستان و مقامات حاکم همزمان با استقرار نیروهای طالبان و تاجیکستان و گزارش‌هایی مبنی بر حضور هسته‌های داعش-ولایت خراسان و شخصیت‌های مخالف افغانستان مرتبط با جبهه مقاومت ملی در شمال افغانستان تشدید یافت.

۱۷. حملاتی که مسئولیت آنرا داعش برعهده میگیرند یا به آنها نسبت داده میشود افزایش یافته و فراتر از مناطقی تحت تمرکز این گروه در کابل و شرق افغانستان، گسترش یافته است. بین ۱۹ آگست الی ۳۱ دیسامبر، سازمان ملل متحد به تعداد ۱۵۲ حمله توسط این گروه را در ۱۶ ولایت ثبت کرد، در حالیکه در مدت مشابه سال گذشته به تعداد ۲۰ حمله در پنج ولایت انجام شد. این گروه برعلاوه مقامات حاکم، غیرنظامیان، به ویژه اقلیت‌های شیعه را نیز در مناطق شهری هدف قرار داد. داعش مسئولیت حملات انتحاری بر یک مسجد اهل سنت در کابل بتاريخ ۳ اکتوبر و همچنین حملات انتحاری علیه دو مسجد شیعیان در شهرهای قندوز و قندهار بتاريخ ۸ و ۱۵ اکتوبر و حمله به شفاخانه نظامی در کابل بتاريخ ۲ نوامبر را برعهده گرفت. مسوولیت دو حمله بتاريخ ۱۰ دیسامبر در غرب کابل که منطقه عمدتاً شیعه/هزاره نشین را هدف قرارداد تا اکنون هیچ گروهی بعهدہ نگرفته است. مقامات حاکم ادعا کردند که عملیات علیه داعش-ولایت خراسان را در اولویت قرار داده اند و از تسلیم شدن افراد وابسته به این گروه گزارش دادند.

۱۸. بین ۱۷ آگست الی ۳۱ دیسامبر، سازمان ملل متحد به تعداد ۱۹۶ رویداد را ثبت کرد که مستقیماً بر سازمان ملل متحد، عمدتاً کارکنان این سازمان، از جمله ۱۱۱ مورد ارباب، ۳۹ مورد رویداد‌های مرتبط با جرایم، ۱۰ مورد دستگیری، و ۳۰ مورد مربوط به اماکن، دفاتر و اموال سازمان ملل متحد را متأثر ساخت. این نشان دهنده افزایش قابل توجهی از ۳۴ رویداد ثبت شده در مدت مشابه در سال ۲۰۲۰ است. درعین زمان، ادارات سازمان ملل متحد به عملیات خود در سراسر کشور با استفاده از همه جاده‌های اصلی و برخی از جاده‌های فرعی که برای استفاده ارزیابی و پاکسازی شده اند، ادامه داد.

ج. همکاری‌های منطقی

۱۹. کشورهای منطقه همچنان خواستار تشکیل یک حکومت همه شمول در افغانستان، کمک‌های بشردوستانه، حفاظت از حقوق بشر از جمله حقوق زنان و اقلیت‌ها و مبارزه در برابر تجارت مواد مخدر و تروریسم، و نیز رسیدگی به وضعیت طولانی مهاجرین افغان گردیدند. شش کشور همسایه افغانستان نشست مجازی نمایندگان ویژه خود را بتاريخ ۵ سپتامبر برگزار نمودند و به تعقیب آن وزرای امور خارجه بتاريخ ۹ سپتامبر، که ریاست هر دو نشست را پاکستان بعهدہ داشت، از طالبان خواستند تا یک حکومت همه شمول تشکیل دهند و اطمینان دهند که گروه‌های تروریستی بین‌المللی در

این کشور جای پاه پیدا نخواهند کرد. بتاريخ ۲۷ اکتوبر، شش وزیر خارجه و وزیر امور خارجه روسیه در تهران از طریق فضای مجازی باهم دیدار نمودند و نگرانی خود را در مورد وضعیت افغانستان مجدداً ابراز کرده و خواستار "یک ساختار سیاسی فراگیر" گردیدند.

۲۰. بتاريخ ۱۲ سپتامبر، محمد بن عبدالرحمن آل ثانی معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه قطر از افغانستان بازدید کرد تا با مقامات حاکم در مورد راه های تحقق صلح در افغانستان و عملیات میدان هوایی کابل گفتگو کند. وی بر اهمیت تلاش های هماهنگ برای مبارزه با سازمان تروریستی که ثبات افغانستان را تهدید میکند اشاره کرد و از مقامات خواست تا همه طرف های افغان را در آشتی ملی سهیم سازند.

۲۱. بتاريخ ۱۶ و ۱۷ سپتامبر، سران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای در تاجیکستان دیدار کردند. آنها در مورد نیاز به افزایش کمک های بشردوستانه و تداوم گفتگوها با مقامات حاکم توافق کردند.

۲۲. نمایندگان ویژه چین، پاکستان و روسیه بتاريخ ۲۱ سپتامبر با آخند رئیس الوزرای طالبان در کابل دیدار کردند. آنها همچنین با رئیس جمهور سابق کرزی و عبدالله رئیس اجرائیه پیشین دیدار کردند و اظهار داشتند که گفتگوها در مورد تحولات جاری در کشور و نیاز به صلح، ثبات، حقوق زنان، تعلیم همگانی، و یک حکومت همه شمول و همچنین همکاریهای منطقه ای صورت گرفت.

۲۳. بتاريخ ۷ اکتوبر، عبدالعزيز کاملوف، وزیر امور خارجه ازبکستان، از کابل بازدید کرد تا با مقامات حاکم در مورد کمک های بشردوستانه و پروژه های انرژی و ترانسپورت گفتگو کند. بتاريخ ۱۶ اکتوبر، یک هیئت طالبان برای گفتگو در مورد روابط اقتصادی، برق و اتصال راه آهن و سایر مسائل دوجانبه از شهر ترمز ازبکستان بازدید کرد. بتاريخ ۱۴ نوامبر، نماینده ویژه ازبکستان و مقامات وزارت ترانسپورت و هوانوردی ازبکستان از مزارشریف بازدید کردند و در مورد پروژه های دوجانبه از جمله بازسازی میدان هوایی گفتگو کردند.

۲۴. بتاريخ ۱۵ اکتوبر، وزیر امور خارجه ترکیه، مولود چاچوش اوغلو، گفت که تشکیل یک حکومت همه شمول و همچنین حقوق زنان و حقوق دختران در نشستی با یک هیئت طالبان به رهبری متقی وزیر امور خارجه طالبان مورد بحث قرار گرفت. آقای چاوش اوغلو بر لزوم آزادسازی دارایی های مسدود شده افغانستان برای جلوگیری از فروپاشی اقتصادی این کشور تاکید کرد و از کشورهای ذریبط خواست تا از خود در این زمینه انعطاف نشان دهند.

۲۵. بتاريخ ۱۷ اکتوبر، هیئتی از قزاقستان به ریاست ارژان کازیکخان، نماینده ویژه رئیس جمهور در امور همکاری های بین المللی، برای گفتگو در مورد کمک های بشردوستانه و از سرگیری روابط تجاری و اقتصادی با افغانستان از کابل دیدن کرد. وزیر تجارت و ادغام قزاقستان بتاريخ ۲۵ دسامبر در راس هیئتی به کابل آمد تا در مورد روابط تجاری دوجانبه گفتگو کند.

۲۶. بتاريخ ۲۰ اکتوبر، نمایندگان ویژه چین، جمهوری اسلامی ایران، قزاقستان، قرقیزستان، پاکستان، روسیه، تاجیکستان، ترکمنستان و ازبکستان و همچنین هیئتی به رهبری آقای حنفی معاون دوم رئیس الوزراً در مسکو برای مشورت در مورد افغانستان ملاقات کردند. اشتراک کنندگان در مورد نیاز به تلاش هماهنگ بین المللی برای کمک های بشردوستانه و اقتصادی به مردم افغانستان توافق کردند.

۲۷. محمود قریشی، وزیر امور خارجه پاکستان، بتاريخ ۲۱ اکتوبر از کابل بازدید کرد تا در مورد مدیریت گذرگاه های مرزی، کمک های بشردوستانه و مبارزه با تروریسم با مقامات حاکم گفتگو کند. هیئتی به رهبری آقای متقی وزیر امور خارجه مقامات حاکم از تاریخ ۱۰ الی ۱۳ نوامبر یک سفر بالمثل را به پاکستان انجام داد. بتاريخ ۱۱ نوامبر، اسلام آباد میزبان

نشست تروئیکای توسعه یافته متشکل از چین، پاکستان، روسیه و ایالات متحده برای گفتگو در مورد وضعیت افغانستان بود.

۲۸. بتاريخ ۲۵ اکتوبر، یک هیئت طالبان در دوحه با وانگ یی وزیر امور خارجه چین دیدار کرد. سخنگوی طالبان اعلام کرد که طرفین در مورد وضعیت سیاسی و اقتصادی افغانستان گفتگو کردند و با ایجاد سه کمیته مشترک توافق کردند.

۲۹. بتاريخ ۳۰ اکتوبر، رشید مرداف وزیر امور خارجه ترکمنستان از کابل دیدن کرد. او در مورد پروژه ها از جمله خط لوله گاز طبیعی ترکمنستان، افغانستان، پاکستان و هند با مقامات حاکم گفتگو کرد.

۳۰. بتاريخ ۱۰ نوامبر، هند میزبان سومین گفتگوی امنیت منطقه ای در مورد افغانستان در دهلی نو با مشاوران امنیت ملی از کشورهای همسایه و منطقه ای افغانستان بود. شرکت کنندگان در اعلامیه دهلی خویش بر حمایت از یک افغانستان صلح آمیز، امن و با ثبات و در عین حال بر احترام به حاکمیت آن تاکید کردند.

۳۱. بتاريخ ۱۹ دسامبر، هفدهمین اجلاس "فوق العاده" وزرای خارجه سازمان همکاری اسلامی در پاکستان روی وضعیت بشری در افغانستان بحث و تمرکز کرد. متقی وزیر امور خارجه مقامات حاکم در این نشست حضور داشت. این سازمان از ایجاد یک صندوق وجهی بشردوستانه در افغانستان تحت نظر بانک انکشاف اسلامی خبر داد و طارق علی بخت را به عنوان نماینده ویژه خود در افغانستان تعیین کرد.

۳. حقوق بشر

۳۲. باوجود اعلام عفو عمومی برای اعضای سابق دولت، نیروهای امنیتی آن و کسانی که با نیروهای نظامی بین المللی کار می کردند، یوناما همچنان ادعاهای موثق در مورد قتل، ناپدید شدن اجباری، و سایر تخطی در برابر این افراد دریافت کرد. از تاریخ ۱۵ آگست بدینسو، یوناما ادعاهایی مبنی بر بیش از ۱۰۰ مورد قتل از این قبیل دریافت کرد که آنها را معتبر تشخیص داد، که گفته میشود بیش از دو سوم آن قتل های فراقانونی توسط مقامات حاکم یا افراد وابسته به آنها انجام شده است. یوناما همچنین ادعاهای معتبری در مورد قتل های فراقانونی دست کم ۵۰ مظنون به وابسته به داعش-ولایت خراسان را نیز دریافت کرد.

۳۳. مدافعان حقوق بشر و کارکنان رسانه ها همچنان مورد حمله، ارباب، آزار و اذیت، بازداشت خودسرانه، بدرفتاری و قتل قرار داشتند. هشت فعال جامعه مدنی کشته شدند که از این جمله (سه نفر توسط مقامات حاکم، سه مورد توسط داعش-ولایت خراسان، و دو مورد بدون نسبت به دادن به کدام گروهی) کشته شدند، و ده نفر مورد بازداشت موقت، ضرب و شتم و تهدید توسط مقامات حاکم قرار گرفتند. دو خبرنگار کشته شدند که (یکی آنها توسط داعش-ولایت خراسان، دیگری آن که به هیچ طرف ها نسبت داده شده نتوانست) کشته شدند، و دو خبرنگار توسط مردان مسلح ناشناس زخمی شدند. از جمله ۴۴ مورد بازداشت موقت، ضرب و شتم و تهدید یا ارباب ثبت شده از سوی یوناما، ۴۲ مورد به مقامات حاکم نسبت داده شده و دو مورد دیگر آن به هیچ گروهی نسبت داده نشده است. بسیاری از رسانه ها به دلایل مالی و همچنان محدودیت های محتوایی اعمال شده توسط مقامات حاکم بسته شدند. بتاريخ ۱۶ سپتامبر، ۱۰۰ روزنامه نگار افغان درخواستی را صادر کردند و خواستار تضمین های محافظتی، به ویژه برای خبرنگاران زن، و اجازه دادن به فعالیت های رسانه ها شدند.

۳۴. در حالی که کاهش قابل توجه درگیری های مسلحانه گسترده در اکثر مناطق افغانستان پس از ۱۵ آگست منجر به کاهش قابل ملاحظه ای تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی و حملات هوایی شد، یوناما به ثبت تلفات افراد ملکی ناشی از اشیای انفجاری جاسازی شده و اشیای انفجاری باقیمانده از جنگ ادامه داد. از تاریخ ۱۵ آگست الی ۳۱ دسامبر

۲۰۲۱، یوناما بیش از ۱۰۵۰ نفر تلفات ملکی، از جمله بیش از ۳۵۰ نفر افراد ملکی کشته شده را ثبت کرده است. اشیای انفجاری جاسازی شده، اعم از انتحاری و غیر انتحاری، که تقریباً همگی به داعش-ولایت خراسان نسبت داده میشود، بیش از ۸۵۰ نفر تلفات ملکی از جمله نزدیک به ۳۰۰ نفر کشته برجای گذاشت و عمدتاً شامل حملات فرقه ای با هدف قرار دادن افراد ملکی بود. اشیای انفجاری باقیمانده از جنگ باعث تعداد ۱۰۰ نفر تلفات افراد ملکی (عمدتاً اطفال) شد، قتل های هدفمندانه مربوط به درگیری های مسلحانه جاری منجر به بیش از ۵۰ نفر تلفات افراد ملکی شد، درگیری زمینی بین مقامات حاکم و داعش-ولایت خراسان یا گروه های مقاومت منجر به تقریباً ۲۰ نفر تلفات افراد ملکی گردید. یک حمله هوایی ایالات متحده در ۲۹ آگست که داعش-ولایت خراسان را هدف قرار داد، منجر به کشته شدن ۱۰ نفر از افراد ملکی شد.

۳۵. وزارت عدلیه بتاريخ ۲۴ نوامبر صلاحیت صدور جواز برای وکلای مدافع را از انجمن وکلای مدافع افغانستان گرفت و یک سرپرست را برای این انجمن تعیین کرد. این وزارت به یوناما اعلام کرد که وکلای مدافع که از این وزارت مجوز بدست میاروند بطور مستقلانه و بدون ممانعت فعالیت خواهند کرد و به وکلای مدافع زن اجازه داده خواهد شد تا تحت شرایط لازم فعالیت نمایند.

۳۶. بتاريخ ۲۳ نوامبر، آخند، رئیس الوزرای مقامات حاکم، به مقامات حاکم دستور داد تا به حقوق افراد بازداشت شده بر اساس شریعت، از جمله با محدود کردن مدت بازداشت، احترام بگذارند و از آنها محافظت کنند. با آنهم، یوناما همچنان گزارش هایی مبنی بر عدم ارجاع بازداشت شده گان به محاکم یا سایر مکانیزم های حل منازعات دریافت نمود.

۳۷. اقتصاد ویران شده مکانیزم های مقابله خانواده ها را تشدید کرده است و نگرانی های حیاتی را برای محافظت از زنان و کودکان در برابر بهره گیری و سوء استفاده، از جمله قاچاق، فروش اطفال، ازدواج اطفال، استخدام و نگهداری اطفال توسط نیروهای مسلح و کار شاقه ایجاد کرده است. با توجه به اینکه نیروی کار زنان عمدتاً در خانه محصور است و بیکاری عمومی هم برای زنان و هم برای مردان ادامه دارد، گزارش های تایید نشده نشان میدهد که این امر به افزایش خشونت های خانگی کمک کرده است. با توجه به عدم موجودیت یک نظام عدلی و قضایی مشخص در سراسر افغانستان و خدماتی که بازمانده گان خشونت مبتنی برجنسیت را کمک کند، در حال حاضر بازمانده گان چنین خشونت ها هیچگونه دسترسی به عدالت رسمی ندارند. از تاریخ ۱۵ آگست بدینسو، سازمان ملل متحد گزارش هایی مبنی بر موجودیت اطفال در صفوف مقامات حاکم و همچنین گزارش هایی مبنی بر تلاش برای استخدام اطفال توسط داعش-ولایت خراسان دریافت کرده است.

۳۸. مقامات حاکم اعتراضات مسالمت آمیز (از جمله زنانی که ادعای حقوق خود برای کار، آزادی رفت و برگشت، تحصیل و مشارکت سیاسی داشتند) را سرکوب کردند و بتاريخ ۸ سپتامبر دستورالعملی مبنی بر ممنوعیت تجمعات غیرمجاز صادر کردند. بین ماه های اکتوبر و دیسامبر، اعتراضات عمدتاً با اعتراض معلمان، کارکنان صحتی و سایر کارکنان بخاطر عدم پرداخت معاشات کاهش یافت. گروه های زنان بطور فزاینده ای به برگزاری مجالس مسالمت آمیز پشت درهای بسته و استفاده از رسانه های اجتماعی برای انتشار پیام های حمایتی خود متوسل شدند.

۳۹. در حالیکه مقامات حاکم تلاش هایی را برای تنظیم مالکیت دارایی ها آغاز کرده اند، منازعات محلی مربوط به زمین و حق مالکیت همچنان بمیان میاید، از جمله گزارش هایی مبنی بر اخراج اجباری عمدتاً اقلیت ها که از سوی مقامات فعلی تسهیل یا تحمیل میشود، وجود داشته است.

۴۰. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در بیانیه ای که به تاریخ ۱۸ سپتامبر منتشر شد، گزارش داد که این کمیسیون از تاریخ ۱۵ آگست بدینسو قادر به انجام فعالیت نبوده است. این اعلامیه پس از تلاشی و تصرف دفاتر مختلف کمیسیون در سراسر کشور، از جمله دفتر مرکزی آن در کابل، صورت گرفت.

۴. هماهنگی کمک های تمویل کنندگان

۴۱. با روی کار آمدن طالبان، تطبیق چارچوب های همکاری های انکشافی به تعلیق در آمد. ملل متحد به شمول یوناما، مشورت های سطح بالا را به گونه دوامدار با تمویل کنندگان انکشافی و بشردوستانه روی دست گرفت تا تمویل خدمات اساسی جهت رسیدگی به نیازمندی های اساسی بشری برای مردم افغانستان را در حالیکه به رژیم های تعزیری موجود بصورت کامل احترام می گذارد، ترغیب نماید. به تاریخ ۲۲ دسمبر، شورای امنیت قطعنامه شماره ۲۶۱۵ (۲۰۲۱) را تصویب کرد که در آن تصریح شده که نه ارائه ی کمک های بشردوستانه و نه هم فعالیت موسسات دخیل در حمایت، تمویل و طی مراحل کمک های ضروری در افغانستان رژیم تعزیرات موجود ملل متحد را نقض نمی کند. در عین روز، دفتر کنترل دارایی های خارجی وزارت مالیه ایالات متحده افزون بر دو معافیت عمومی که به تاریخ ۲۴ سپتمبر صادر شده بود، سه معافیت عمومی دیگر را جهت تسهیل جریان دوامدار مساعدت های بشردوستانه و سایر حمایت ها برای افغانستان صادر کرد. در متن "سوالات معمول" که همراه با معافیت ها صادر شد، تذکر رفته که معافیت های متذکره در حمایت از قطعنامه شماره ۲۶۱۵ (۲۰۲۱) مشخصاً جهت زمینه سازی تطبیق چارچوب انتقالی فعالیت های ملل متحد برای افغانستان صادر شده است. در این چارچوب، اولویت ها به منظور رسیدگی به نیازمندی های اساسی بشری، منجمله مساعدت های بشردوستانه، خدمات اساسی، و سرمایه گذاری اجتماعی و سیستم های به سطح مردمی، رسیدگی صورت گیرد.

۴۲. برنامه انکشافی ملل متحد صندوق وجهی ویژه ی را برای افغانستان ایجاد کرده تا وجوه مالی تمویل کنندگان برای برنامه های مشترک ملل متحد متمرکز روی ارایه دوامدار خدمات اساسی، معیشت و انعطاف پذیری اجتماعی را مدیریت کند تا خانواده ها، محلات و سکتور خصوصی را در امر مبارزه با وضعیت موجود، کمک کند. در سکتور صحت، پروژه صحتمندی که از طریق آن خدمات صحت عامه توسط سازمان های غیر دولتی عرضه می شود، از طریق برنامه انکشافی ملل متحد در ماه اکتوبر تمویل شد، و [پروژه ی مذکور] از سوی صندوق اطفال ملل متحد (یونیسف) و سازمان جهانی صحت از طریق صندوق وجهی اضطراری مرکزی برای سه ماه الی جنوری ۲۰۲۲ تمویل گردید. هر سه دفتر پروژه های خود را در ۳۴ ولایت افغانستان تطبیق کردند که در فعال نگهداشتن بیشتر از ۲۳۰۰ مرکز صحتی ممد واقع شد. بیشتر از ۳۰۱ میلیون تن منجمله ۱۰۱ میلیون طفل، و ۷۸۲۰۰۰ زن و نیز ۲۰۵ میلیون تن از خدمات صحتی به گونه ی سراپا مستفید گردیدند. پرداخت معاشات تقریباً ۲۶۰۰۰ کارمند صحتی منجمله ۷۳۰۰ زن و همچنین تدارک ادویه جات، مواد لابراتواری و سایر تولیدات صحتی به ارزش ۲۰۹ میلیون دالر نیز از طریق این پروژه صورت گرفت.

۴۳. تولید ناخالص داخلی افغانستان تقریباً ۴۰ درصد کاهش یافته است. تجارت کالاها، خدمات و دارایی ها به شدت محدود گردید؛ معاشات کارمندان خدمات ملکی اگر پرداخت شود، بصورت کامل پرداخته نمی شود؛ و قیمت مواد غذایی و مواد سوخت بسرعت بلند رفته است. جهت حمایت از فعالیت های درآمدزا برای افغان های فقیر که تا هنوز به مساعدت های بشردوستانه نیاز ندارند، برنامه انکشافی ملل متحد رویکرد ساحه-محور را برای برنامه های اضطراری توسعه ی راه اندازی نموده است. این برنامه ها روی ایجاد منابع درآمدزا از طریق پروژه های کار در برابر غذا، مارکیت های محلی و فرصت های معیشتی با تمرکز ویژه روی زراعت- تجارت و زیر بنای زراعتی قابل احیا و خدماتی که برای تامین مصونیت غذایی حایز اهمیت می باشد، تمرکز داشت.

۵. کمک های بشردوستانه

۴۴. در سال ۲۰۲۱، تقریباً نیمی از جمعیت بعلت تاثیرات جنگ، خشک سالی و شیوع کووید- ۱۹ نیازمند کمک های بشردوستانه بودند. تمویل کنندگان تقریباً ۱۰۵ میلیارد دالر را برای دو درخواستی که برای افغانستان صورت گرفته بود فراهم کردند. این شامل ۷۶۲ میلیون دالر، یا ۱۲۶ درصد از ۶۰۶ میلیون دالری که جهت تقاضای آبی و ۷۳۰ میلیون دالر، یا ۸۴ درصد، از ۸۶۹ میلیون دالر برای برنامه پاسخگویی بشردوستانه درخواست شده بود، می شود. در اخیر سال ۲۰۲۱، همکاران بشردوستانه مساعدت ها در سکتور های مختلف را برای تقریباً ۱۸ میلیون تن در ۳۸۴ ولسوالی از مجموع ۴۰۱ ولسوالی

فراهم نمودند. از ماه سپتامبر بدینسو، همکاران بشردوستانه، حداقل به ۸.۹ میلیون تن مواد غذایی؛ به ۱۴۳۹۲۱ طفل خدمات آموزشی؛ به ۱۶۲۲۲۹ تن وسایل خانه؛ به ۱۳۸۵۹۹۹ تن خدمات صحتی؛ به ۲۳۸۲۲۳ طفل زیر پنج سال خدمات معالجه سوء تغذیه حاد؛ به ۴۸۸۸۶ تن خدمات محافظتی انفرادی؛ و به ۵۰۷۷۲۸ تن تسهیلات زباله دانی، مساعدت های بهداشتی و حفظ الصحه را فراهم نمود. در عین زمان، فعالین صحتی تداوم خدمات مراقبت های صحتی ابتدایی را در بیشتر از ۲۳۰۰ مرکز صحتی از ماه اکتوبر ۲۰۲۱ الی جنوری ۲۰۲۲ تامین کردند. چشم انداز برای سال ۲۰۲۲ با ۲۴.۴ میلیون (۵۹ درصد جمعیت) پیش بینی می شود که به کمک های بشردوستانه در مقایسه با ۱۸.۴ میلیون تن در سال ۲۰۲۱ با تمویل بشردوستانه ۴.۵ میلیارد دالر نیازمند خواهند بود، نگران کننده باقی مانده است.

۴۵. افغانستان یکی از بدترین بحران های عدم مصئونیت غذایی و تغذیه را در سطح جهان تجربه می کند. این کشور با دومین خشک سالی در چهار سال و شدیدترین خشکسالی طی ۲۷ سال مواجه می باشد. تخمین زده می شود که ۲۲.۸ میلیون تن در بحران و اضطراب عدم مصئونیت غذایی الی ماه مارچ سال ۲۰۲۲ قرار خواهند داشت. تقریباً ۹ میلیون جمعیت در حالت اضطراب عدم مصئونیت غذایی - که بلندترین رقم در جهان می باشد قرار دارند. نیمی از تمام اطفال زیر سن پنج سال با سوءتغذی حاد مواجه می باشند. از ماه جنوری بدینسو، همکاران بشردوستانه بیشتر از ۲۷۰۰۰۰ متریک تن مواد غذایی و ۳۸ میلیون دالر پول نقد را به تقریباً ۱۶ میلیون جمعیت مساعدت نمودند. همکاران بشردوستانه همچنان مساعدت های بسته های گندم بذری اضطرابی را به یک میلیون تن بین ماه جولای و نومبر فراهم کردند. همکاران آب آشامیدنی صحتی، تسهیلات حفظ الصحه و بهداشتی را برای ۴ میلیون تن فراهم نمودند.

۴۶. الی ۲۲ ماه دسمبر، ۱۵۷۸۲۰ موارد مثبت کووید-۱۹ تأیید شد، در حالیکه تقریباً ۷۳۳۷ تن از زمان شیوع ویروس جان باختند. احتمال دارد که [موارد مثبت] کمتر گزارش داده شده باشد زیرا تقریباً ۸۱۳۳۱۳ تست در سراسر کشور انجام شده بود. ظرفیت تست روزانه به ۹۵۰۰ تست افزایش داده شد؛ به همه حال، ظرفیت معالجه محدود باقی مانده است. الی ۲۲ دسمبر، بیش از ۴.۵۴ میلیون تن قسماً واکسین دریافت نموده، همراه با نزدیک به ۳.۷۶ میلیون تن که واکسین مکمل را دریافت نموده بودند. روند واکسین در بین زنان و گروه های آسیب پذیر به صورت غیر متناسب پایین باقی مانده است. در اواسط ماه های آگست و دسمبر، به تعداد ۱۲۵۷۵ مورد سرخکان در بین اطفال زیر پنج سال از سوی کلینیک تأیید شد. در جریان این مدت، ملل متحد بیشتر از ۶۵۳۰۰۰ طفل را در برابر سرخکان واکسین کرد.

۴۷. شمار موانع در برابر دسترسی بشردوستانه از ماه سپتمبر بدینسو پایین آمده است و این قسماً بدلیل کاهش منازعات در کشور می باشد. به همه حال، تقریباً ۲۰۵۰ مورد چالش مبنی بر دسترسی در سال ۲۰۲۱ به ثبت رسید - اکثریت مطلق آن قبل از ۱۵ آگست بود در حالی که این رقم در سال ۲۰۲۰ ۱۱۰۴ مورد می رسید. در حالیکه موسسات بشردوستانه با گزارش حداقل ۳۷۶ مورد موانع دسترسی از ۱ سپتمبر الی ۱۷ دسمبر، به گونه دوامدار با برخی از مداخلات روبرو بودند، در ماه های اکتوبر و نومبر محدودیت های دسترسی بشردوستانه حد اوسط به نصف ماه قبل با ۹۷ و ۹۹ رویداد بالترتیب کاهش یافت.

۴۸. افزون بر ۵ میلیون تن که از سال ۲۰۱۲ بدینسو بیجا شده اند، از ۱۹ دسمبر الی ۱ جنوری منازعات بیش از ۶۶۹۶۸۲ تن را بیجا نمود. شمار بیجاشدگان ناشی از منازعات که از ۱۵ آگست بدینسو بیجا شده اند، ۲ درصد مجموع بیجاشدگان را تشکیل می دهد. موارد آسیب های مرتبط به جنگ بین ماه های سپتمبر و نومبر در مقایسه با زمان مشابه در سال ۲۰۲۰، بیش از ۶۰ درصد کاهش یافت. اطفال تقریباً ۶ درصد مجروحین ناشی از انفجارات را تشکیل می داد. بین ماه های آگست و دسمبر، بیش از ۹۰۰۰۰ تن مراقبت های روانی را دریافت کردند.

۴۹. از ۱ جنوری الی ۳۱ دسمبر، رقم پی پیشینه ۱۲۶۳۷۰۷ تن به افغانستان عودت نمودند که از جمله ۷۶۸۱۹۷ تن شان اخراج شده بودند. شمار برگشت مهاجرین بسیار* پائین بود چنانچه فقط ۱۳۰۴ تن به افغانستان برگشتند. بین ۱

ماه آگست و ۳۱ دسمبر، ۴۸۵۶۲۱ مهاجر ثبت ناشده افغان و ۷۲ مهاجر از جمهوری اسلامی ایران، ۲۰۸۷۱ افغان ثبت ناشده و ۱۲ مهاجر از پاکستان و ۱۰ مهاجر از سایر کشورها برگشتند.

۵۰. در سال ۲۰۲۱، افغانستان چهار مورد فلج اطفال نوع ۱، و ۴۳ مورد ویروس ساری فلج اطفال نوع ۲ را تجربه کرد. چهار کمپاین واکسین فلج اطفال در سال ۲۰۲۱ راه اندازی شد، که ۹.۹ میلیون طفل در هر کمپاین هدف بودند - که از رویکرد خانه به خانه و مسجد به مسجد در این کارزار استفاده صورت گرفت. در جریان آخرین کمپاین که در ماه نومبر ۲۰۲۱ روی دست گرفته شد، بیش از ۸.۵ میلیون طفل واکسین شدند که ۲.۴ میلیون تن آن طی سه سال برای بار نخست واکسین دریافت می کردند.

۵۱. میزان بسیار بلند موجودیت مواد منفجره به شمول بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ و مواد منفجره تعبیه شده، کارمندان ملکی و بشری را با تهدید مواجه می سازد. از جولای الی دسمبر ۲۰۲۱، دفتر خدمات ماین پاکي ملل متحد و شرکای این دفتر بیش از یک میلیون متر مربع زمین آلوده [با ماین] را پاکسازی کردند و هزاران مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ و مواد منفجره تعبیه شده را از هزاران محل به گونه‌ی مصئون انتقال دادند. برعلاوه، ۱۰۸۶۵۰ تن به شمول ۱۴۵۰۴ زن و دختر در مورد خطرات مواد منفجره آموزش کسب کردند.

۶. مبارزه با مواد مخدر

۵۲. طبق پژوهش مختصر ماه نومبر ۲۰۲۱ دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم ملل متحد (UNODC)، تخمین زده می شود که در ۱۷۷۰۰۰ هکتار زمین در افغانستان تریاک کشت می شود. این رقم ۲۱ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۲۰ نشان می دهد ولی [این کاهش] تحت شعاع افزایش در برداشت محصول تریاک در هر هکتار زمین، قرار دارد. تولید تخمینی تریاک در سال ۲۰۲۱ میلادی ۸ درصد بیشتر از سال ۲۰۲۰ بود، که این بدان معنی است که تولید تریاک برای پنجمین سال متوالی به گونه‌ی بی پیشینه از مرز ۶۰۰۰ تن گذشت. عواید ناشی از تریاک در افغانستان در سال ۲۰۲۱ به ۱.۸ - ۲.۷ میلیارد دالر امریکائی می رسید. مجموع ارزش تریاک به شمول مصرف داخلی و صادرات کماکان از ۹ الی ۱۴ درصد تولید ناخالص داخلی افغانستان را تشکیل می داد. باوجود آن، مبلغ هنگفت تر از قاچاق غیرقانونی مواد مخدر در خارج از افغانستان به دست میاید. با افزایش سریع تولید میتامفیتامین در افغانستان طی سال های اخیر، اقتصاد قاچاق غیرقانونی مواد مخدر به گونه‌ی فزاینده مغلق و پیچیده شده است.

۵۳. بلا تکلیفی دوامدار از آگست ۲۰۲۱ تا اکنون باعث افزایش قیمت تریاک شده که مشوق ها برای کشت [تریاک] را افزایش می بخشد و این امر باعث نگرانی ها در خصوص سیر صعودی قاچاق مواد مخدر می شود. حداوسط قیمت تریاک در سال ۲۰۲۱ میلادی ۶۲ دالر امریکائی بود که ۱۳ درصد بلندتر از سال ۲۰۲۰ می باشد. بلافاصله پس از تغییرات در وضعیت سیاسی در افغانستان، قیمت ها در ماه آگست در مقایسه با ماه می ۲۰۲۱ دو برابر شد.

۷. حمایت از ماموریت

۵۴. الی ۳۱ دسمبر، میزان پُست های خالی برای کارمندان بین المللی یوناما ۱۵ درصد، برای رضاکاران ملل متحد ۱۹ درصد، کارمندان مسلکی داخلی ۷ درصد، و برای کارمندان داخلی ۵ درصد بود، در حالیکه میزان پُست های تأیید شده بالترتیب ۶ درصد، ۷ درصد، ۳ درصد، و ۳ درصد می باشد. تناسب کارمندان زن در میان کارمندان بین المللی ۳۲ درصد، در رضا کاران ملل متحد ۴۵ درصد، در کارمندان داخلی مسلکی ۱۳ درصد و در کارمندان داخلی ۱۰ درصد، بود.

۵۵. پس از کاهش احتیاطی حضور [کارمندان] ماموریت در واکنش به پیشرفت های طالبان و متعاقباً برداشتن وضعیت انتقال و تخلیه، کارمندان در ماه سپتمبر به بازگشت به محلات و وظایف شان آغاز کردند. تعداد اندکی از کارمندان هنوز هم وظایف شان را از دفتری که موقتاً در آلماتای قزاقستان ایجاد شده است، انجام می دهند. پس از بررسی وضعیت کوید-۱۹ در افغانستان، در ماه اکتوبر حضور فزینی کارمندان در دفاتر، در صورت مناسب بودن وضعیت امنیتی، از ۵۰ درصد به ۷۰

درصد افزایش یافت. طرح پلان احتیاطی روی موارد کوید-۱۹ و خطرات احتمالی امنیتی در برابر کارمندان و فعالیت های ملل متحد متمرکز می باشد.

۸. ملاحظات و پیشنهادات

۵۶. شش ماه پس از به قدر رسیدن طالبان، وضعیت در افغانستان کماکان شکنند و سر در گم است زیرا تکان های سیاسی، اجتماعی - اقتصادی و بشری یکبار دیگر در سراسر کشور حکمفرما می باشد. مسئولیت سازمان ملل متحد در برابر مردم افغانستان به ویژه وظیفه بشری، در طول چند دهه درگیری ادامه داشته است. فشار این مسئولیت امروز هم مانند همیشه محسوس می باشد.

۵۷. طالبان تلاش به خرج می دهند تا خود را به عنوان یک حکومت سرپرست تبارز دهند. با وجود آن، این تحریک تا هنوز ساختار حکومتداری را که بیانگر تنوع قومی، سیاسی و جغرافیائی کشور و شمولیت زنان باشد، تشکیل نداده است. نبود منابع و ظرفیت و همچنان ایدیولوژی که در اکثر موارد در مغایرت با نورم های بین المللی حکومتداری قرار دارد، مانع این تلاش ها می شود. این تحریک همچنان تلاش دارد تا انسجام داخلی میان خود را مدیریت نمایند. با توجه به اینکه طالبان اعتماد مردم افغانستان را جلب نکرده یا آنها را در مورد ظرفیت حکومتداری شان قناعت نداده است، اکثر شهروندان در تلاش هستند تا کشور را ترک نمایند. در آینده، لازم است تا هر نوع تلاش به منظور حضور طیف های مختلف جامعه ای افغانی روی دست گرفته شود تا پروسه ای ایجاد شود که منتج به ساختار های فراگیر حکومتداری شود که منعکس کننده ی خواست ها و منافع اقشار مختلف جامعه ای افغانی باشد.

۵۸. افغانستان با فشار های شدید اقتصادی مواجه است. سیستم نهایت مغلق اجتماعی و اقتصادی قسماً به دلیل نبود حکومتداری، قطع جریان کمک های غیر بشری و تعزیرات، از فعالیت باز مانده است.

۵۹. بهترین راهکار جهت ترویج ثبات و کمک های بین المللی در آینده اینست که طالبان از تک روی که از دوره ی تسلط قبلی شان به جا مانده است، خودداری نمایند. روی این ملحوظ، گسترش گفتگوها میان مسئولین بحرال، سایر طرف های ذیدخل افغانی، منطقه و جامعه جهانی که روی رفاه و حقوق مردم افغانستان متمرکز باشد، ضروری پنداشته می شود. من نکات مثبت را در راستای آغاز چنین گفتگوها مشاهده می کنم.

۶۰. این نهایت ضروری است که چنین گفتگوها دایره ی وسیع از موضوعات مربوط به حکومتداری - به شمول حقوق بشری و آزادی های اساسی - را شامل شود که تاثیر به سزائی روی شگوفائی و امنیت شهروندان افغانستان و آینده ی افغانستان به شمول روابط این کشور با جامعه جهانی دارد. احترام و رعایت حقوق بشری، آزادی ها، و رفاه مردم افغانستان بدون در نظر داشت جنسیت، سن یا قوم، و نیز ظرفیت آنها برای اشتراک کامل و برابر در تمام عرصه های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی از عناصر کلیدی یک جامعه ی فراگیر، با ثبات و مرفه به شمار می رود.

۶۱. وضعیت فعلی که زنان و دختران افغانستان در خصوص تطبیق کامل حقوق و آزادی های شان به شمول دسترسی مساوی به تحصیل، فرصت های اقتصادی و عدالت با آن مواجه است، عمیقاً مایه ی نگرانی می باشد. در طی ۲۰ سال گذشته، نسلی از دختران از مزایای تحصیل و امکانات نقش های مستقل و سازنده در جامعه ی افغانی، در حکومت، تجارت، و سایر سکتور ها بهره مند شده اند. برکناری آنها از این نقش ها نه تنها برای شان عادلانه نیست بلکه تاثیرات منفی روی انکشاف و ثبات کشور نیز خواهد داشت. من از مسئولین بحرال می خواهم که تدابیر فوری روی دست گیرند تا تضمین گردد که زنان افغانستان قادر خواهند بود تا از حقوق و آزادی های شان به گونه ی کامل مستفید شوند.

۶۲. ادعاهای نقض حق زندگی به شمول نقض اعلام عفو عمومی مقامات دولت پیشین و منسویین نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان کماکان علیه مسئولین بحرال وجود دارد. این تعهدات باید رعایت شود تا از مکلفیت های حقوق بشری اطمینان حاصل گردد و مرتکبین چنین نقض به عدالت کشانیده شوند.

۶۳. گزارش‌ها مبنی بر محدودیت آزادی عقیده و آزادی بیان، گرده‌های همایی‌ها و تجمعات صلح آمیز از تاریخ ۱۵ آگست بدینسو افزایش یافته است. من طالبان را ترغیب می‌کنم تا از پالیسی‌هایی که در مطابقت با حقوق بشری قرار دارد، و همچنان تحقیق مستقل و بیطرفانه‌ی ادعای تهدید، خشونت و توقیف خودسرانه کارمندان رسانه‌ها، مظاهره‌کنندگان، مدافعین حقوق بشر، و قشر وسیع با تمرکز روی گروه‌های آسیب‌پذیر، اطمینان حاصل نماید.

۶۴. گزارش‌ها پیرامون کوچ‌های اجباری در ولایات متعدد کماکان ادامه دارد و به نظر می‌رسد که عامل آن مخالفت‌های چند دهه‌بالای زمین، مسکن و جایداد باشد که اقلیت‌های جامعه را متاثر می‌سازد. کوچ‌های اجباری ممکن نقض حق دسترسی به مسکن، غذا، آب، صحت، معارف، کار، امنیت مردم، [نقض] آزادی در برابر برخورد ظالمانه، غیر انسانی و تحقیر آمیز، و [نقض] آزادی سیر و سفر محسوب گردد. من از مسئولین برحالی خواهم تا کوچ‌های اجباری را متوقف کرده و از آن جلوگیری نماید، با خانواده‌های کوچ کرده مساعدت کند، و استراتژی‌ی را به منظور رسیدگی به این مخالفت‌ها در مطابقت با معیارهای بین‌المللی حقوق بشر طرح نماید.

۶۵. من در مورد میزان بسیار بلند آسیب‌پذیری در کشور نهایت نگران هستم. بیش از نیم جمعیت نیازمند مساعدت‌های حیاتی می‌باشند. در عین‌زمان، نبود خدمات اساسی، سیستم‌های مالی و خدمات ملکی وضعیت انسانی را که از قبل وخیم بود، بدتر می‌سازد. ۲۳ میلیون تن - ۵۵ درصد جمعیت - در بحران و سطوح اضطراری ناامنی غذایی قرار دارد و توقع می‌رود که حدود ۹ میلیون تن در حالت "اضطراری" باشند که این بلندترین رقم در سطح جهان می‌باشد. مردم در حال مصرف اندوخته‌های محدود شان بوده و مجبور هستند که برای زنده ماندن به میکانیزم‌های زیانبار و غیرقابل برگشت بقاء - به شمول فرستادن اطفال به کارهای اجباری، ازدواج‌های اجباری، و مهاجرت‌های نامنظم و خطرناک، و همچنان فروش زمین روی آورند. مشکلات بزرگ اقتصادی در سراسر کشور وجود دارد چنانچه خانواده‌های شهری شاهد ناپدید شدن درآمد و اندوخته‌های بانکی شان می‌باشند.

۶۶. بدون اقدامات مبتکرانه، انعطاف‌پذیر و متمرکز از سوی جامعه جهانی، وضعیت بشری و اقتصادی افغانستان فقط بدتر خواهد شد. این دخالت جدا از موقفی است که اعضای جامعه جهانی ممکن در مقابل مسئولین برحالی بگیرند. سازمان ملل متحد در سراسر کشور حضور خواهد داشت، و با تمام ظرفیت برای عرضه‌ی کمک‌های بشردوستانه و رسیدگی به نیازمندی‌های اساسی مردم افغانستان کار خواهد کرد. در جریان این زمستان سخت، با توجه به اینکه طاقت افغان‌ها طاق شده است، جامعه جهانی مکلف است که نیازمندی‌های مردم افغانستان را در اولویت قرار دهند. من از معافیت بشردوستانه از تعزیرات که قبلاً عملی شد، قدردانی می‌کنم و از تمام تمویل‌کنندگان می‌طلبم که فوراً مساعدت‌های بیشتر را انجام داده و جوازهای عمومی منجمله معاملات لازم برای هر نوع فعالیت‌های بشردوستانه را صادر نمایند. فراتر از نیازمندی‌های عاجل بشری، تهداب حکومت بادوام شدیداً از بین رفته است که این امر بیانگر خطر احتمالی واقعی در برابر ثبات منطقه و فراتر از آن می‌باشد.

۶۷. اکنون بیشتر از هر زمان دیگر لازم است که ما دیدگاه‌های جامعه جهانی را با یک صدا و از طریق پیام‌های مشترک و هماهنگ انتقال دهیم. با توجه به خواست افغان‌ها و جامعه جهانی برای آینده‌ی بهتر و هم‌چنان با در نظر داشت نیازمندی برای جلوگیری از منازعات شدید که بیش از ۴۰ سال افغانستان از آن رنج میکشد، رویکردی که ابعاد و اولویت‌های سیاسی، امنیتی، اجتماعی-اقتصادی، بشردوستانه و حقوق بشری را در یک ماموریت مدغم می‌سازد، کماکان ضروری پنداشته می‌شود. افغانستان یک کشور چند قومی است که این تنوع قومی باید در پیشبرد امور و انکشاف کشور به نمایش گذاشته شود. اصول رهنمودی برای حضور سیاسی سازمان ملل متحد باید همکاری و مساعدت به مردم افغانستان باشد.

۶۸. من پیشنهاد می‌کنم که اهداف استراتژیک حضور سیاسی سازمان ملل متحد در آینده شامل موارد آتی باشد:

(الف) کار با تمام فعالین جهت ترویج حکومتداری و جامعه موثر، مسئول و فراگیر در افغانستان و در عین‌زمان پیشبرد صلح؛

(ب) همکاری در راستای تقویت احترام و رعایت حقوق و آزادی‌های اساسی زن و مرد افغان؛

ج) حمایت از ارائه‌ی خدمات اساسی برای مردم افغانستان و سهمگیری در ایجاد شرایط اقتصادی و اجتماعی که منجر به خودکفائی و ثبات شده می‌تواند؛

۶۹. من اولویت‌های ذیل را پیشنهاد می‌کنم:

الف) اطلاع‌رسانی و مساعی جمیله‌ی سیاسی با تمرکز روی حکومتداری پاسخگو و اشتراکی، فراگیر بودن و اعتماد سازی؛

ب) ادامه‌ی هماهنگی و عرضه‌ی مساعدت‌های بشردوستانه ضروری؛

ج) هماهنگی با تمویل‌کنندگان و موسسات بین‌المللی در رابطه به نیازمندی‌های بشری منجمله از طریق تشریح اطلاعات، و حمایت از تلاش‌ها برای افزایش پاسخگوئی، شفافیت و موثریت در استفاده از کمک‌ها؛

د) زمینه‌سازی گفتگوهای منظم پالیسی میان مسئولین بحرال، سایر جناح‌های ذیدخل افغانی، منطقه و جامعه جهانی؛

ه) ترویج، حمایت و مشوره‌دهی در مورد تطبیق مفاد اسناد پیرامون حقوق بشر و آزادی‌های اساسی که افغانستان عضو آن بوده و مکلف به رعایت آن می‌باشد، و همچنان در مورد نظارت و ارائه‌ی گزارش پیرامون موارد نقض و سوء استفاده حقوق بشری؛

و) ارائه‌ی خدمات ماین پاک‌ی به منظور رفع تهدید افراد ملکی از اثر موجودیت مواد منفجره.

۷۰. حضور سازمان ملل متحد در آینده توسط نماینده‌ی ویژه سرمنشی در سطح معاونیت سرمنشی رهبری خواهد شد و دارای دو رکن می‌باشد: (الف) سیاسی و حکومتداری؛ (ب) بشردوستانه و انکشافی. ماموریت [سازمان ملل متحد] به عنوان یک ساختار واحد و تحت رهبری نماینده ویژه، تلاش خواهد کرد تا هماهنگی و موثریت بیشتر را در تمام فعالیت‌های این سازمان کسب نماید.

۷۱. بخش خدمات حقوق بشری تحت دفتر نماینده ویژه ارائه‌ی گزارشات و اجرای تعاملات بیطرفانه با تمام جناح‌های ذیدخل در سطح ملی و محلی را روی دست خواهد گرفت. این بخش وضعیت افراد ملکی به شمول اطفال را نظارت نموده و در مورد آن دادخواهی کرده و گزارش می‌دهد، و در راستای تامین حقوق و آزادی‌های اساسی تمام مردان و زنان افغانستان، رعایت حقوق زنان و دختران، جلوگیری و منع خشونت‌های جنسیتی، دسترسی به عدالت، جلوگیری از شکنجه و ترویج حقوق محبوسین دادخواهی خواهد کرد. افزون بر آن، این بخش حقوق مدنی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی را نظارت کرده و پیرامون آن گزارش می‌دهد تا در راستای تلاش‌ها برای کاهش بیشتر فقر و حمایت از توازن اجتماعی ممد واقع شده و همچنان از آزادی‌های متضررین و فعالیت‌های مدنی حمایت صورت گیرد. در صورت امکان، بخش مذکور آماده خواهد بود تا به مسئولین در رابطه به معیارهای بین‌المللی حقوق بشری مشوره‌های تخنیکی ارائه نماید.

۷۲. رکن سیاسی و حکومتداری شامل بخش‌های آتی می‌باشد:

الف) بخش حقوق بشر: این بخش انکشافات سیاسی، امنیتی، اجتماعی و اقتصادی را نظارت کرده و در مورد آن گزارش می‌دهد، تحلیل جامع ارائه می‌نماید، و با مسئولین بحرال، فعالین سیاسی، نمایندگان جامعه مدنی و سایر افراد ذیدخل در رابطه به ترویج سهمگیری سیاسی و اشتراک گسترده در اجرای امور عامه در ارتباط می‌باشد. این بخش نظارت و تحلیل عوامل امنیتی در سراسر کشور را نیز روی دست خواهد گرفت. این [بخش] شامل واحد تحلیل سیاسی و اقتصادی به شمول درک بهتر از اقتصاد غیر قانونی می‌شود. برعلاوه، واحد عدلی انکشافات مربوط به حاکمیت قانون را تحلیل نموده و در مورد گزارش ارائه خواهد کرد؛

(ب) بخش حکومتداری و امور اجتماعی: این بخش به شمول کارمندان دفاتر ساحوی آن ساختارهای حکومتداری فراگیر و اشتراکی در سطح ملی و محلی، و همچنان سهمگیری گسترده به شمول [اشتراک] زنان، جوانان، اقلیت ها و افراد دارای معلولیت را ترویج می بخشد. این بخش در مورد میکانیسم های مشورتی جامع و همچنان اعتماد سازی و مدیریت منازعات و مصالحه، مشوره می دهد، و از هماهنگی محلی در خصوص همکاری های سازمان ملل متحد و شرکاء حمایت می کند؛

(ج) واحد همکاری های منطوقی: این واحد زمینه را برای راهکارهای هماهنگ کشور های منطقه جهت سهمگیری در تامین ثبات در افغانستان مساعد می سازد. این واحد در همکاری نزدیک با مرکز منطوقی سازمان ملل متحد برای دیپلوماسی بازدارنده برای آسیای مرکزی قرار خواهد داشت تا همکاری ها میان افغانستان و کشور های آسیای مرکزی را ترویج بخشد و همچنان [در ارتباط نزدیک] با دفاتر ارتباطی ماموریت سازمان ملل متحد در اسلام آباد و تهران نیز خواهد بود.

۷۳. رکن بشردوستانه و انکشافی شامل بخش های آتی می باشد:

(الف) بخش هماهنگی تمویل کنندگان: این بخش گفتگو های منظم در مورد پالیسی را میان مسئولین برحال، سایر افغان های زیدخل، کشور های منطقه و جامعه جهانی تسهیل می بخشد؛ راه را برای سرمایه گذاری های اجتماعی پایدار هموار می سازد؛ و سیستم های اجتماعی برای رسیدگی به نیازمندی های اساسی بشری را حمایت می نماید. این بخش در تماس نزدیک با واحد تحلیل سیاسی اقتصادی در داخل بخش امور سیاسی قرار خواهد داشت؛

(ب) دفتر هماهنگ کنندهی مقیم: رئیس رکن بشردوستانه و انکشافی سمت هماهنگ کننده مقیم و هماهنگ کننده بشردوستانه را به عهده خواهد داشت. این دفتر در وظایف هماهنگی هماهنگ کننده مقیم همکاری می کند و همکاری و هماهنگی فعالیت ها در سراسر کشور را تقویت می بخشد؛

(ج) واحد مدیریت خطرات احتمالی: این واحد همکاری های هماهنگ شدهای سازمان ملل متحد را نظارت می کند تا خطرات احتمالی انحراف کمک ها و استفادهی اتفاقی افراد و نهاد های شامل تعزیرات سازمان ملل متحد را به حد اقل برساند؛

(د) بخش خدمات ماین پاک: این بخش تهدیدات ناشی از مواد منفجره و تاثیرات آن روی افراد ملکی را برای رهبری ماموریت سازمان ملل متحد ارزیابی می کند، در مورد تدابیر مبنی بر کاهش تهدیدات ناشی از مواد منفجره در حمایت از اقدامات بشردوستانه و انکشافی مشوره داده و تامین هماهنگی می نماید، و از هماهنگی سکتور ماین پاک بشردوستانه حمایت می کند.

۷۴. در صورت [موجودیت] شرایط امنیتی، پیشنهاد می شود که شش دفتر ساحوی (که هفت ولایت را شامل می شود) و پنج دفتر ولایتی حفظ شود تا زمینهی رسیدگی در سراسر کشور فراهم گردد، از تطبیق ماموریت حمایت صورت گیرد، و به مقر ماموریت سازمان ملل متحد گزارش ارائه گردد.

۷۵. ماموریت کماکان دفتر ارتباطی خود در اسلام آباد و تهران را حفظ خواهد کرد تا همکاری های منطوقی را تسهیل بخشد.

۷۶. من از اعضای شورای امنیت می خواهم که به پیشنهادات من برای حضور سیاسی در افغانستان برای یک سال، دقت لازم را نمایند. با توجه به وضعیت پیش آمده، وظایف و ساختار ماموریت سازمان ملل متحد ممکن در آن وقت نیازمند تغییرات باشد.

۷۷. من از تمام کارمندان سازمان ملل متحد در افغانستان تحت رهبری دیپورا لاینز، نماینده ویژه من، و از نهاد های بین المللی همکار برای تعهد و خدمات دوامدار شان در شرایط فوق العاده چالش برانگیز، عمیقاً ابراز سپاسگزاری می نمایم.